

СТ А Н О В И Щ Е

от

доц. д-р Илия Тодоров, д.м.

Ръководител НС по „Морелечение, Физиотерапия и Рехабилитация“
Медицински университет „Проф. Д-р П. Стоянов“ - Варна

Относно: Дисертационен труд за присъждане на НС "доктор на науките"
на доц. д-р **Димитър Иванов Райков**, д.м., Ръководител катедра
„Ортопедия и травматология“ на Медицински университет - Варна

Със заповед № Р-109-131/26.04.2017 г. на Ректора на МУ – Варна съм определен за член на научното жури и въз основа на решенията от първото му заседание от 04.05.2017 г. съм определен да представя становище относно дисертационния труд на доц. д-р **Димитър Иванов Райков**, дм на тема „**Консервативно лечение на идиопатичното еквinovарусно ходило. Методът на Понсети – утвърден стандарт**“ за присъждане на научната степен "Доктор на науките".

По процедурата за защитата доц. д-р Димитър Райков е представил цялата необходима документация.

1. Основни характеристики на дисертационния труд

Дисертацията е представена по обичайната за този вид трудове структура в 147 страници, 13 таблици, 59 фигури и 2 допълнения с висока практическа стойност представящи на български език точковата система на Laaveg и Ponseti и класификацията на Pirani. Тя включва въведение (4 стр.), литературен обзор (55 стр.), библиография (8 стр. с 9 литературни източника на кирилица и 123 на латиница). В останалата част от дисертацията доц. Райков формулира целта и произтичащите от нея пет задачи, клиничния материал, терапевтичната методика, собствените резултати, обсъждането им, както и своите изводи и препоръки.

2. Актуалност на дисертационния труд

Избраната тема на дисертацията е значима от приложно – практическа и научна гледна точка. Вроденото еквinovарусно ходило е едно от най-честите (1-2 / 1000 живородени) вродени ортопедични заболявания, изискващо интензивно лечение още от най-ранната му проява. Възможностите на

физикалната и рехабилитационна медицина са успешно приложими при леките форми на заболяването, като с нарастването на тежестта физикалната медицина отстъпва на заден план като терапевтична възможност. Десетките хирургични техники прилагани при него, даващи добри ранни следоперативни резултати, впоследствие се оказват най-често компрометирани. Методът на Понсети, осигуряващ успех в лечението при над 90% от случаите, е широко застъпен в чуждестранната литература, но в България настоящият дисертационен труд е първия посветен на споменатата методика. Към момента в България не всички, даже и университетски клиники по ортопедия, прилагат метода на Понсети.

3. Цел и задачи на изследването

Целта е ясно формулирана – „Обобщаване на получени резултати от натрупан дългогодишен опит в лечението на вроденото еквinovарусно ходило по метода на Понсети с изтъкване на предимствата и елиминиране на често допускани грешки“. Петте задачи са конкретни, ясни, правилно дефинирани и съответстват напълно на поставената цел. Подредени са в стриктна логична последователност.

4. Методи на изследването

Клиничният материал обхваща 228 ходила при 165 деца, лекувани и проследени в 15 годишен период. Методиката е ясна и достатъчно информативна. Протокола на Ponseti за техниката на гипсова имобилизация е подробно представен и отлично онагледен с цветен снимков материал. Оперативната техника за последваща подкожна тенотомия на Ахилесовото сухожилие, както и апаратолечението с Denis – Broun ортеза са представени в аналогичен стил и форма. Методиката завършва с допълнителни комбинирани консервативни и оперативни процедури, приложими в случаи на ранен или късен рецидив, както и при стъпала резистирали на стандартния лечебен план на Ponseti.

5. Оценка на резултатите и дискусията

Резултатите са представени графично с последващ анализ. От статистическите методи на обработка са използвани релативен анализ, корелационен анализ и t-test. Получените крайни резултати убедително показват високата терапевтична ефективност на използвания от автора протокол на Ponseti – положително терапевтично повлияване при 97% от случаите. Дискусията е задълбочена и обективно представя световните тенденции и постигнати резултати, като се сравняват хирургичните с консервативните методики.

6. Изводи

Изводите са добре формулирани, коректни и базирани на данните от проучването. Съответстват на поставените задачи.

7. Оценка на приносите

Формираните приноси съответстват на резултатите от проучването и отразяват клиничното и теоретично значение на дисертационния труд.

8. Критични бележки

Нямам критични бележки.

9. Заключение

Дисертационният труд на доцент д-р Димитър Райков е оригинална, собствена разработка и представлява напълно завършен научен труд. Темата е актуална, с реални научни приноси. Трудът отговаря на критериите за придобиване на научна степен „доктор на науките“ заложен в закона и в правилника на МУ – Варна.

Поради това, давам положителна оценка на труда и призовавам членовете на Научното жури да присъдят на доц. д-р Димитър Иванов Райков дм. научна степен “ДОКТОР НА НАУКИТЕ“ по научна специалност „Ортопедия и травматология”.

18.05.2017 г.
Гр. Варна

/доц. д-р И. Тодоров, д.м./